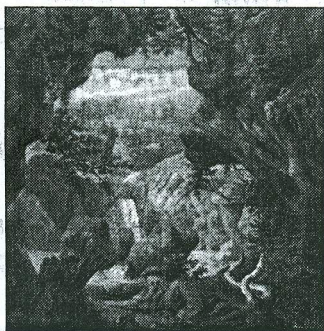

pettumus

Nõidkütt võlus uimasusega

Käisin eelmine nädal Estonias ooperit Nõidkütt vaatamas.

Kompos-
teerisin pileti-
tädi juures
oma pileti
ning läksin
kimpa-kimpa
trepist üles.
Tegelikult oli
gi ürituse al-
gus kõige to-
redam, orkes-
ter kääksutas

pillid hääle ning austatud publikum seadis ennast oma kohtadele sisse. Siis läks eesriie lahti ning šou hakkas peale. Ülal jooksid eesti-keelsed subtiitrid ning all joriseti kehvas saksa keeles viisijuppe. „Tundub, et ka lauljatel on kevadväsimus,“ nentis minu kõrval istuv Sirli. No tõesti, jäi mulje nagu tahaks lauljad oma ooperiga ühele poole saada ning koju ära minna. Tunda oli, et hingega nad asja juures eriti polnud. Eks põhjuseid võis olla mitmeid, alates kevadväsimusest ning lõpetades väikeste palkadega. Ei meeldinud mulle ka lavakujundus ning hõbedasse keepi riietatud rõvedate prillidega väike poisinokk, kes igal pool laval ringi tuuseldas. Ei saanud keegi aru, kes see selline on. Võibolla oli ta elus Harry Potter – kehva ooperi tõmbenumber? No kui näiteks on laps vaja ooperisse kaasa tarida ning ta ei taha, siis mainid, et tead, seal on Harry Potter, ja laps on kohe nõus. Pealegi on Potteri raamatud populaarsed üle kogu ilma. Väga kaval nipp. Õnneks oli kolm vaatust, ehk kaks mõnusat vaheaega, sest ooper käib ka puhvetis, shalallalalla... Puhvetis märkas, et peale vodkaturismi on soomlaste seas väga popiks saanud ka kultuuriturism. Nad lällasid kõva häälega ning olid väga rahul. Ega nad sellest ooperist vist suurt matsu välja jaganud, sest subtiitrid olid ainult “po estonski”.

No igatahes ooperi lõppedes oli kõigil hea meel. Mullä see üritus ei meeldinud, aga “sõu vaatt”. Nüüd saan oma tuttavate ees tükk aega poosetada, tunda ennast teistest paremana, sest mina ju ikkagi käisin ooperis.

Martin Aare